Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0935 (prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. P.G. Salvadori, mr. P.J. Neijt, leden en mr. J. Hadziosmanovic, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 22 oktober 2020
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 5 november 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering gedeeltelijk toegewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

De persoonsgegevens van de consument zijn door de bank geregistreerd in de Gebeurtenissen-administratie en het Interne Verwijzingsregister (IVR) en in het Incidentenregister en het Externe Verwijzingsregister (EVR). Volgens de bank heeft de consument zijn betaalrekening ter beschikking gesteld ten behoeve van fraude en daarmee als geldezel gefungeerd. De consument heeft zich hierover beklaagd en betrokkenheid bij fraude ontkend. De commissie heeft geoordeeld dat is komen vast te staan dat de consument heeft gefungeerd als geldezel en dat de gegevens van de consument geregistreerd mochten worden in de interne en externe registers van de bank. De registratieduur dient echter wel te worden verkort van 8 naar 6 jaar. De vordering van de consument is gedeeltelijk toegewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consument en 4) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 12 mei 2021. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met zijn partner en zijn advocaat mr. H.M. Hueting. De bank was eveneens aanwezig.

1.3 De consument heeft geen keuze gemaakt tussen bindend en niet-bindend advies. Het gevolg hiervan is dat de uitspraak niet bindend is voor partijen.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Op 28 april 2020 is € 6.829,08 bijgeschreven op de betaalrekening van de consument bij de bank. Dit bedrag is verkregen uit fraude waarbij de benadeelde is misleid door derden die zich hebben voorgedaan als bankmedewerkers en hem ertoe hebben aangezet geld over te maken naar de betaalrekening van de consument.

2.2 Het bedrag van € 6.829,08 is vervolgens nagenoeg geheel opgenomen bij een geldautomaat met behulp van de betaalpas en pincode van de consument. De bank heeft de betaalrekening van de consument geblokkeerd en hem geïnformeerd over haar vermoeden dat hij betrokken is geweest bij fraude.

2.3 Op 6 mei 2020 heeft de consument zich bij monde van zijn gemachtigde tot de bank gewend met het verzoek dit toe te lichten en de blokkade op te heffen. De bank heeft hier ondanks rappel niet op gereageerd.

2.4 De bank heeft de consument per brief van 10 augustus 2020 geïnformeerd over haar beslissing om zijn persoonsgegevens in de interne en externe registers van de bank op te nemen voor de duur van 8 jaar en de bankrelatie te beëindigen, als gevolg van fraude met zijn betaalrekening. De consument heeft hiertegen bij de bank geprotesteerd en nadien een klacht bij Kifid ingediend.

De klacht en vordering

2.5 De consument is eind april 2020 zelf slachtoffer geworden van fraude waarbij een derde zijn betaalrekening heeft misbruikt. Hij had op Facebook aangegeven werkzoekende te zijn. Hij is vervolgens medio april 2020 benaderd door iemand die aangaf hem een baan aan te kunnen bieden bij zijn telecombedrijf, maar vroeg daarbij de consument eerst om hulp bij een transactie. De consument wilde zijn vermeende nieuwe werkgever te hulp schieten.

2.6 Tijdens de hoorzitting heeft de consument aangevoerd dat hij in een moeilijke privé situatie verkeerde waarbij hij ook een periode dakloos is geweest. De consument is ingegaan op het verzoek van de persoon die zich voordeed als werkgever en heeft zijn bankpas en pincode afgegeven, die vervolgens zijn gebruikt om de benadeelde op te lichten. De persoon die zich voordeed als werkgever was vervolgens onbereikbaar.

2.7 De consument heeft een cognitieve achterstand waardoor hij de gevolgen van het afgeven van zijn bankbescheiden niet heeft kunnen overzien. Nadat zijn betaalrekening door de bank is geblokkeerd heeft hij zich tot de bank gewend maar geen informatie gekregen.

Pas op 10 augustus 2020 is hij geïnformeerd over de verdenkingen aan zijn adres door de bank.

2.8 Inmiddels gaat het veel beter met de consument. Hij heeft een partner gevonden waar hij mee samen is gaan wonen en hij heeft een baan. Hij vindt het onbegrijpelijk dat hij benadeeld wordt door de bank. De bank heeft niet gereageerd op zijn verzoeken om inzicht te krijgen in het dossier en heeft de consument laten dwalen in onzekerheid.

2.9 De registratie van de persoonsgegevens door de bank is onjuist en disproportioneel. De consument was 21 jaar ten tijde van de fraude en staat aan het begin van zijn volwassen leven. De registratie in het externe register van de bank maakt het voor hem onmogelijk om in de komende acht jaar een hypotheek of lening te krijgen.

2.10 De consument vordert verwijdering van de registraties dan wel verkorting van de registratieduur en een proceskostenvergoeding.

Het verweer

2.11 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zo ver van belang zal de commissie daar bij de beoordeling op ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding en juridisch kader

3.1 Aan de commissie is ter beoordeling voorgelegd of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het Incidentenregister, het EVR, de Gebeurtenissen-administratie en het IVR voor de duur van 8 jaar en of de bank de kosten voor juridische bijstand van de consument moet vergoeden.

3.2 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: PIFI, zie de bijlage voor de relevante artikelen), Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG) van kracht (zie de bijlage voor de relevante artikelen). De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister, het EVR, de gebeurtenissenadministratie en het IVR is slechts gerechtvaardigd indien de registratie in overeenstemming is met deze regelgeving.

3.3 Omdat opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR, en met name het EVR, voor de consument vergaande gevolgen kan hebben, moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument.[1] Artikel 5.2.1 van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Uit een uitspraak van de Hoge Raad volgt dat voor het registreren van persoonsgegevens op grond van artikel 5.2.1 onder a en b van het PIFI, vereist is dat de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude opleveren. Een strafrechtelijke veroordeling van de betrokkene is niet vereist.[2] Vervolgens moet, op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI worden beoordeeld of opname in het incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd is en voor welke duur.

3.4 De consument en de bank zijn het erover eens dat de betaalrekening van de consument op 28 april 2020 is gebruikt voor de ontvangst en opname van geld dat afkomstig is van fraude. Zij twisten echter over de vraag in hoeverre de consument hierbij betrokken is. De bank heeft een aantal omstandigheden naar voren gebracht die volgens haar tot de conclusie leiden dat de consument betrokken is geweest bij fraude en dat hij als geldezel of moneymule gefungeerd heeft. De bank heeft daartoe onder meer een systeemuitdraai van het internetbankieren en het mobielbankieren van de consument ingebracht en toegelicht. Daaruit volgt dat op 22 april 2020 een extra toestel is toegevoegd aan de mobielbankieren app van de consument. De aanvraag is gedaan vanaf het toestel van de consument. Nadat het extra toestel is toegevoegd is wisselend ingelogd op de mobielbankieren app van de consument door zowel het toestel van de consument als het toegevoegde toestel. Dit is ook gedaan ten tijde van de frauduleuze overboeking op 28 april 2020 en ten tijde van de geldopnames die daarop volgden. De consument volgde op deze manier de gebeurtenissen op de rekening.

3.5 Volgens de bank is verder ter voorbereiding van de fraude op 27 april 2020 de opnamelimiet van de betaalpas van de consument verhoogd. Dit is gedaan via het internetbankieren van de consument met behulp van zijn gebruiksnaam en wachtwoord. Vervolgens is deze limiet-verhoging bevestigd in de mobielbankieren app van de consument waarvoor zijn vijfcijferige pincode vereist was. Het frauduleus verkregen geld is vlak na ontvangst nagenoeg geheel opgenomen van de rekening met behulp van de bankpas en pincode van de consument. De handelwijze van de consument komt overeenkomt met het gedragspatroon dat men ziet en verwacht bij fraudezaken waarbij gebruik wordt gemaakt van een geldezel.

---

[1] Zie ook Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, overweging 4.3, te vinden op www.rechtspraak.nl en Kifid GC 2017-717 onder 4.2, te vinden op www.kifid.nl.

[2] Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4, en Kifid GC 2018-377 onder 4.2 en 4.3.

3.6 De consument heeft hiertegen ingebracht dat hij weliswaar zijn betaalpas en pincode niet had mogen uitlenen, maar dat hij niet van kwade wil was. Hij heeft geen toestemming gegeven voor de fraude en is naar eigen zeggen zelf eveneens slachtoffer geworden van oplichting. De consument heeft tijdens de hoorzitting aangevoerd dat hij een zware periode achter de rug heeft waarbij hij een periode dakloos is geweest, hij dringend op zoek was naar werk en dat hij vanwege een cognitieve achterstand de gevolgen van het afgeven van zijn bankbescheiden aan de persoon die hem via Facebook benaderde voor een baan niet heeft kunnen overzien. Hoe een derde toegang heeft gekregen tot zijn internetbankieren dan wel mobielbankieren is voor hem onduidelijk.

3.7 Na de hoorzitting is in overleg met partijen de consument in de gelegenheid gesteld om nadere informatie te verstrekken aan de bank over de persoon die hem heeft benaderd via Facebook en om aangifte te doen. Partijen zouden hierna bemiddeling beproeven. Hier is de consument, ook na rappel, niet op ingegaan.

Beoordeling registratie in het EVR en het Incidentenregister

3.8 De commissie is van oordeel dat de bank ten tijde van de registraties de conclusie heeft mogen trekken dat de consument als geldezel heeft gefungeerd en dat hij in de fraude heeft geparticipeerd, althans de fraude mogelijk heeft gemaakt. De consument heeft zijn stellingen over de persoon die hem via Facebook heeft benaderd niet onderbouwd. Hij heeft geen plausibele verklaring gegeven voor de omstandigheid dat een extra toestel is gekoppeld aan zijn mobielbankieren app en dat de paslimiet is verhoogd met behulp van zijn internet-bankieren en mobielbankieren. Deze feiten passen bij het gedragspatroon van iemand die in het kader van fraude als geldezel optreedt en de verdenkingen aan het adres van de consument zijn door hem onvoldoende ontkracht. Het voorgaande maakt dat er naar het oordeel van de commissie ten aanzien van de consument sprake is van meer dan een redelijk vermoeden van schuld aan deelneming in de gepleegde fraude.

3.9 De bank heeft een groot belang bij het opnemen van de gegevens van de consument in de registers in het kader van fraudebestrijding en als waarschuwing voor andere financiële instellingen. Dit belang van de bank bij registratie van de persoonsgegevens van de consument weegt zwaarder dan het belang van de consument bij het verwijderen van de registratie.

3.10 Wel ziet de commissie aanleiding om de duur van de registratie te verkorten. Er zijn namelijk verschillende gradaties van verwijtbaarheid. Hoewel het fungeren als geldezel zeer verwijtbaar is, zijn er nog zwaardere feiten denkbaar. De maximale registratieduur van 8 jaar acht de commissie in dit geval dan ook niet proportioneel.

Om recht te doen aan de zwaarte van het verwijt dat de consument te maken valt en zijn persoonlijke omstandigheden, oordeelt de commissie dat de bank de registratieduur van de persoonsgegevens van de consument in het EVR dient te verkorten naar 6 jaar.[3]

3.11 Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister.[4] Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. Dat betekent dat de gegevens van de consument in het Incidentenregister mogen blijven staan met dien verstande dat de registratieduur, gelet op hetgeen is overwogen in 3.10, dient te worden verkort tot 6 jaar.

Beoordeling registratie in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie

3.12 De consument heeft voorts doorhaling van registratie van zijn gegevens in het IVR gevorderd. Het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenregistratie. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden 'speciale aandacht' behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de afdeling Veiligheidszaken van de bank. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'.

3.13 De opname van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenisseinadministratie is slechts gerechtvaardigd, indien de registraties in overeenstemming zijn met de AVG en de UAVG. Hiervóór is vastgesteld dat tegen de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Een vaststelling die op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG ook voldoende is om de registratie in de interne registers te handhaven.

3.14 Het is de commissie daarbij niet gebleken van feiten en omstandigheden die maken dat voor de interne registraties de registratietermijn van 8 jaar moet blijven gelden.

De commissie acht het ook niet aannemelijk dat een langere registratieduur bij de interne registers opportuun is, zij kent daarbij gewicht toe aan de toelichting van de consument tijdens de hoorzitting over zijn sterk verbeterde privé-situatie ten opzichte van de situatie waarin hij verkeerde ten tijde van de fraude. De registratieduur voor de interne registraties van de bank dient daarom ook te worden verkort tot 6 jaar.

---

[3] Zie ook de uitspraken van de Geschillencommissie van Kifid met de nummers 2021-0712 en 2021-0636.
[4] Zie artikel 5.1.1 van het PIFI.

Klacht over de communicatie van de bank

3.15 De bank heeft nadat de consument de klacht bij Kifid had ingediend geconstateerd dat zij door een intern misverstand de brief van de gemachtigde van 6 mei 2020, ondanks meerdere herinneringen, niet had beantwoord. De bank heeft hiervoor haar excuses aangeboden aan de consument en per brief van 29 oktober 2020 alsnog gereageerd. Hoewel de bank hiermee naar het oordeel van de commissie laakbaar heeft gehandeld kan deze fout van de bank niet tot een ander oordeel leiden ten aanzien van de vorderingen die door de consument zijn ingesteld.

Heeft de consument recht op een proceskostenvergoeding?

3.16 De consument heeft een proceskostenvergoeding gevorderd. Omdat de consument gedeeltelijk in het gelijk is gesteld oordeelt de commissie dat de consument een vergoeding toekomt voor het aanhangig maken en de behandeling van de onderhavige klacht. Zij stelt deze vergoeding vast op 50% van het hiervoor geldende tarief.

3.17 Voor de berekening van de vergoeding voor de proceskosten verwijst de commissie naar hetgeen is bepaald in het document *Toepassing liquidatietarief Kifid* behorende bij het reglement. De (gedeeltelijk) toegewezen vordering van de consument is van onbepaalde waarde. De commissie sluit hiervoor aan bij het tarief voor vorderingen van onbepaalde waarde in het *Liquidatietarief Proceskostenvergoeding van de Rechtspraak (per 1 februari 2021)*.[5]Dat betreft de tariefgroep voor vorderingen van € 10.000,- tot € 20.000,-. Dit correspondeert met tariefgroep V van het Kifid liquidatietarief.

3.18 De consument is bijgestaan door een advocaat. De kosten van de procedure worden daarom vastgesteld op € 800,- (2 procespunten *x* het tarief van € 400,- voor advocaten). De bank dient 50% van deze kosten aldus € 400,- aan de consument te vergoeden op een door de consument aan de bank door te geven bankrekeningnummer.

Conclusie

3.19 De conclusie is dat de bank niet verplicht is de persoonsgegevens van de consument uit de Gebeurtenissenadministratie, het IVR, het Incidentenregister en het EVR te verwijderen. De registratieduur in deze registers dient wel te worden verkort tot 6 jaar. De consument heeft ook recht op een proceskostenvergoeding van € 400,-.

3.20 De commissie merkt nog op dat de consument de mogelijkheid heeft onder het Convenant Basisbankrekening om een basisbetaalrekening bij de bank te openen zodat hij kan beschikken over een betaalrekening.

---

[5] Te vinden op www.rechtspraak.nl onder *Reglementen, procedures en formulieren*, *Civiel*.

Mocht de consument in de toekomst tegen concrete problemen aanlopen (zoals bij het kopen van een woning met zijn partner), dan kan hij de bank vragen een nieuwe belangen-afweging te maken.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering gedeeltelijk toe en beslist dat de bank binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd:

- de duur van de registraties van de persoonsgegevens van de consument in de interne en externe registers van de bank in die zin aanpast dat deze zes jaren na aanvang vervallen;
- de bank aan de consument een proceskostenvergoeding van € 400,- betaalt op een door de consument aan de bank door te geven bankrekeningnummer.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel: 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)
4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister
5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister
5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.
5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister
5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.
a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.
5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister
(…)
5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*
(…)
b. *ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*
(…)
4 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*
(…)
b. *indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)*